

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4775/2019
28.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Анкица Мишков адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Срђан Трајчевски адвокати из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 328/19 од 27.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 328/19 од 27.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2н 325/18 од 10.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, одређена је мера заштите од насиља тако што је туженом ББ забрањено свако даље насиље према тужилци АА, сваки физички или вербални контакт са њом и комуникација, како непосредна тако и путем трећих лица, телефоном или другим видовима електронске и сваке друге врсте комуникација. Ставом трећим изреке, забрањено је туженом вређање и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање у односу на тужилцу као и приступ у простор око места становања тужилце на удаљеност мању од 50м и свако даље приближавање тужилци осим у згради суда, тужилаштва или Центра за социјални рад у вези позива за главну расправу или рочишта заказаним пред тим органима, с тим да трајање мере заштите од насиља важи до 20.08.2019. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилца тражила да се забрани туженом приближавање на удаљеност од преко досуђених 50м па до тражених 300м и у временском периоду од 20.08.2019. године па до траженог периода од три године.

Решењем Основног суда у Сомбору П2н 325/18 од 10.04.2019. године обавезан је тужени да надокнади тужилци парничне трошкове у износу од

134.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 328/19 од 27.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и потврђене пресуда Основног суда у Сомбору П2н 325/18 од 10.04.2019. године и решење о трошковима поступка Основног суда у Сомбору П2н 325/18 од 10.04.2019. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП учињеној у другостепену поступку, јер је другостепени суд у образложењу своје одлуке оценио битне жалбене наводе.

Према утврђеном чињеничном стању странке су биле у браку 37 година, од 19.09.1981. године до 12.10.2018. године, када је њихов брак разведен. У браку странака рођено је троје сада пунолетне деце. Обе странке потичу из породица у којима је образац понашања било повремено агресивно понашање оца. Тужени је дуги низ година такво понашање испољавао у односу на тужиљу и децу док су била малолетна, али тужиља такво понашање није пријављивала због срамоте. Тужени је током 2012. године нанео тужиљи повреде и због тога су му изречене мере заштите од насиља - забрана даљег узнемиравања тужиље наношењем или покушајем наношења телесних повреда, ограничавања слободе кретања или комуникације са трећим лицима, вређања и сваког другог дрског, безобзирног и злонамерног понашања. Од тада па све до догађаја из августа 2018. године тужени није физички злостављао тужиљу, али је то чинио ментално. Тужени је 20.08.2018. године, док су се колима враћали са сахране тужиљине мајке, због баналне грешке око промене радио станице ставио тужиљи прсте у уста, ухватио је за језик и повукао га, упућујући јој увреде и претњу да ће јој ишчупати језик. По повратку у место пребивалишта тужиља је о овом догађају одмах обавестила полицију, па је туженом изречена хитна мера привременог удаљења из заједничке куће. Изречену меру тужени је одмах прекршио и због тога је притворен, а изречена му је и мера забране приласка тужиљи. Лекарским прегледом установљено је да на тужиљиној горњој усни са леве стране постоји едем осетљив на додир, али да нема оштећења кожног ткива и усне дупље. Привремене мере

заштите од насиља, изречене током овог поступка, тужени је у више наврата кршио. Тужила је такве поступке туженог пријављивала органу старатељства. Код тужиле је присутан страх због нагомиланих негативних искустава и перманентна стрепња због могућих компликација. Код туженог постоји некритички однос према тужилиним страховима, он сматра да његово понашање није у реду, али да не представља велику опасност по тужилу јер не жели да јој нанесе зло. Између странака у току је поступак за деобу заједничке имовине.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјалног право.

Према члану 197. став 1. Породичног закона, насиље у породици је понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Сходно 2. ставу тог члана, насиљем у породици се нарочито сматра nanoшење или покушај nanoшења телесне повреде, изазивање страха претњом убиства или nanoшења телесне повреде члану породице или њему блиском лицу, као и вређање и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање.

Понашање туженог које је било разлог за покретање поступка представља одступање од стандарда уобичајеног и цивилизованог понашања чланова породице. Такво понашање по закону (члан 197. став 1. и став 2. тачке 1, 2. и 6. Породичног закона) представља насиље у породици и оно је код тужиле изазвало осећај страха и неспокојства, имајући у виду све околности случаја а нарочито њено искуство са насилним понашањем туженог у прошлости. Због тога су основано изречене мере заштите предвиђене чланом 198. став 2. тачке 3, 4. и 5. Породичног закона у временском трајању од годину дана, рачунајући од дана од када је у овом поступку донето прво решење о одређивању привремене мере којом су изречене мере заштите од насиља у породици предвиђене наведеним чланом.

По налажењу Врховног касационог суда, нису основани ни наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Радњама предузетим 20.08.2018. године тужени је угрозио спокојство тужиле и код ње изазвао страх потенциран ранијим насилним понашањем. Одређене мере заштите у овом поступку изречене су у вези са догађајем од наведеног датума, а не због догађаја из 2012. године када је тужилу такође пружена судска заштита од насиља туженог. Претходно понашање туженог је у овом поступку узето у обзир само као потврда става да догађај из августа месеца прошле године није изоловани инцидент, већ начин понашања туженог које се повремено испољава дуги низ година и практично представља образац његовог понашања према члановима породице.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлука о захтеву туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. ЗПП - према успеху туженог у поступку по том ванредном правном леку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић